

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-196/21 – 1

Υπόθεση C-196/21

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

26 Μαρτίου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Tribunalul Ilfov (Ρουμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

4 Φεβρουαρίου 2021

Εκκαλούσα/ενάγουσα:

SR

Εκκαλών/εναγόμενος:

EW

Παρεμβαίνοντες:

FB

CX

IK

[παραλειπόμενα]
TRIBUNALUL ILFOV
Τμήμα πολιτικών υποθέσεων
[παραλειπόμενα]

ΑΙΤΗΣΗ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Το Tribunalul Ifon (πολυμελές πρωτοδικείο Ifon, Ρουμανία), κατόπιν αιτήσεως του εκκαλούντος/εναγομένου EW [παραλειπόμενα], βάσει του άρθρου 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), ζητεί από το

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

απάντηση στην ακόλουθη αίτηση προδικαστικής αποφάσεως σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1393/2007 [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου], της 13ης Νοεμβρίου 2007 περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου [παραλειπόμενα]:

«Σε περίπτωση που δικαστήριο διατάζει την κλήτευση των παρεμβαίνόντων σε αστική διαδικασία, είναι ο «αιτών», κατά το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 1393/2007, το δικαστήριο του κράτους μέλους που αποφασίζει να κλητεύσει τους παρεμβαίνοντες ή ο διάδικος στην εκκρεμή ενώπιον του εν λόγω δικαστηρίου υπόθεση»;

Αντικείμενο της διαφοράς. Πραγματικά περιστατικά

- 1 Με απόφαση [παραλειπόμενα] της 4ης Ιουλίου 2016 επί της υποθέσεως [παραλειπόμενα], το Judecătoria Buftea (μονομελές πρωτοδικείο Buftea, Ρουμανία) δέχτηκε εν μέρει την αγωγή που άσκησε η ενάγουσα/αντεναγομένη SR κατά του εναγομένου/αντενάγοντα EW, και δέχτηκε εν μέρει την ανταγωγή που άσκησε ο εναγόμενος/αντενάγων EW κατά της ενάγουσας/αντεναγομένης SR· ως εκ τούτου, κηρύχθηκε η συναινετική λύση του γάμου, αποφασίστηκε η ανάκτηση, από την ενάγουσα, του ονόματος το οποίο έφερε πριν από τον γάμο, ο ορισμός της κατοικίας της ανηλίκου [παραλειπόμενα] στην κατοικία της μητέρας, η άσκηση από κοινού της γονικής μέριμνας, και η διατήρηση των προσωπικών δεσμών μεταξύ του εναγομένου και της ανηλίκου σύμφωνα με το ακόλουθο πρόγραμμα: το πρώτο και τρίτο σαββατοκύριακο του μήνα από την Παρασκευή [στις] 14.00 (ήτοι μετά το πέρας του σχολικού ωραρίου) έως την Κυριακή, στις 19:00, ο πατέρας δικαιούται να παραλαμβάνει την ανήλικη και υποχρεούται να την επιστρέφει στην κατοικία της μητέρας· το ήμισυ των σχολικών διακοπών, κατά την πρώτη εβδομάδα διακοπών του Δεκεμβρίου, την πρώτη εβδομάδα διακοπών του [σελ. 2 του πρωτοτύπου] Φεβρουαρίου, την πρώτη εβδομάδα διακοπών του Απριλίου και έναν μήνα διακοπών το καλοκαίρι, από την 1η έως τις 31 Ιουλίου, ο πατέρας δικαιούται να παραλαμβάνει την ανήλικη και υποχρεούται να την επιστρέφει στην κατοικία της μητέρας· ο εναγόμενος υποχρεούται να καταβάλει υπέρ της ανηλίκου διατροφή, ίση με 600 ρουμανικά λέου (RON) μηνιαίως, από την ημερομηνία δημοσίευσης της αποφάσεως έως την ενηλικίωση, τιμαριθμικά αναπροσαρμοσμένα ανά τρίμηνο, σύμφωνα με [το] ποσοστό πληθωρισμού.

- 2 Το Tribunalul Ilfov (πολυμελές πρωτοδικείο Ilfov) επελήφθη της εφέσεως [παραλειπόμενα] που άσκησε στις 7 Απριλίου 2017 ο εκκαλών/εναγόμενος EW κατά της εφεσιβλήτου/ενάγουσας SR, ζητώντας την εξαφάνιση της εκκαλουμένης αποφάσεως [παραλειπόμενα] της 4ης Ιουλίου 2016, [παραλειπόμενα] του Judecătoria Buftea (μονομελούς πρωτοδικείου Buftea), λόγω αναρμοδιότητας του δικαστηρίου της ουσίας ή, επικουρικώς, τη μερική μεταρρύθμιση της εκκαλουμένης αποφάσεως ως εξής: να οριστεί η κατοικία της ανηλίκου [παραλειπόμενα] στην οικία του πατέρα στη Γαλλία, ή, επικουρικότερον, να οριστεί η κατοικία της ανηλίκου, εκ περιτροπής, μία εβδομάδα τον μήνα στην οικία του πατέρα στη Ρουμανία και μία εβδομάδα τον μήνα στην οικία της μητέρας ή δύο εβδομάδες στην οικία του πατέρα και δύο εβδομάδες στην οικία της μητέρας· επιπλέον, να υποχρεωθεί ο γονέας που δεν κατοικεί με την ανήλικη να καταβάλει διατροφή υπέρ της ανηλίκου, ίση με το $\frac{1}{4}$ του μηνιαίου εισοδήματος του τελευταίου, έως την ενηλικίωση του τέκνου, ή, επικουρικότερον, να διαταχθεί ο συμψηφισμός της διατροφής η οποία έχει καταβληθεί από τους γονείς για τη συντήρηση της ανηλίκου, με κάθε γονέα να συνεχίζει να συμβάλλει εξίσου στα έξοδα που αντιστοιχούν στην περίοδο κατά την οποία η ανήλικη έχει εγκατασταθεί στην οικία εκάστου γονέα καθώς και στα έξοδα σχετικά με την εκπαίδευση της ανηλίκου.
- 3 Κατά της ως άνω αποφάσεως [παραλειπόμενα] της 4ης Ιουλίου 2016 [παραλειπόμενα], του Judecătoria Buftea (μονομελούς πρωτοδικείου Buftea), ασκήθηκε επίσης έφεση από την εκκαλούσα/ενάγουσα SR, η οποία ζήτησε από το δικαστήριο να δεχθεί την έφεση και να μεταρρυθμίσει εν μέρει την εκκαλουμένη απόφαση, προκειμένου να γίνει δεκτή στο σύνολό της η αγωγή της, όπως τροποποιήθηκε, ήτοι να της ανατεθεί η άσκηση της αποκλειστικής γονικής μέριμνας, να ακυρωθεί το πρόγραμμα προσωπικής επικοινωνίας που είχε καταρτιστεί υπέρ του πατέρα, να μεταρρυθμιστεί το ποσό της οφειλόμενης από τον πατέρα διατροφής υπέρ της ανηλίκου και να υπολογιστούν εκ νέου οι δικαστικές δαπάνες.
- 4 Στις 5 Ιουλίου 2018 υπέβαλε αίτηση πρόσθετης παρεμβάσεως ο FB (αδελφός της ανηλίκου), η CX (αδελφή της ανηλίκου) και ο IK (παππούς της ανηλίκου), προς υποστήριξη του εκκαλούντος/εναγομένου EW.
- 5 Προκειμένου να αποφανθεί επί του παραδεκτού, κατ' αρχήν, της αιτήσεως πρόσθετης παρεμβάσεως, το Tribunalul, με πρακτικό της 15ης Σεπτεμβρίου 2020, επέβαλε στους δύο διαδίκους την υποχρέωση να μεταφράσουν τις κλητεύσεις και τα έγγραφα που εξέδωσε το δικαστήριο προκειμένου να κοινοποιηθούν στους παρεμβαίνοντες, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 1393/2007 [παραλειπόμενα].
- 6 Οι διάδικοι αρνούνται να καταβάλουν τα έξοδα σχετικά με τη μετάφραση στη γαλλική γλώσσα των κλητεύσεων και εγγράφων που εξέδωσε το δικαστήριο προκειμένου να κοινοποιηθούν στους παρεμβαίνοντες, καθόσον διατείνονται ότι, σύμφωνα με την ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1393/2007 [παραλειπόμενα], ο όρος «αιτών» αντιστοιχεί στο δικαστήριο, το

οποίο, κατά συνέπεια, πρέπει να επιβαρύνεται και με τα έξοδα για την κοινοποίηση των διαδικαστικών πράξεων. [σελ. 3 του πρωτοτύπου]

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Νόμος 134/2010, της 1ης Ιουλίου 2010, περί κώδικα πολιτικής δικονομίας

Άρθρο 61 «Τύποι»

(1) Κάθε πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον δύναται να παρέμβει σε δίκη που εκκρεμεί μεταξύ των αρχικών διαδίκων.

(3) Η παρέμβαση είναι πρόσθετη όταν αποσκοπεί αποκλειστικά στην υποστήριξη ενός από τους διαδίκους.

Άρθρο 63 «Πρόσθετη παρέμβαση»

(1) Η αίτηση πρόσθετης παρεμβάσεως πρέπει να υποβάλλεται εγγράφως και να περιέχει τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 148, παράγραφος 1, το οποίο εφαρμόζεται αναλόγως.

(2) Η πρόσθετη παρέμβαση δύναται να ασκηθεί μέχρι το πέρας της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας, καθώς και στο πλαίσιο εκτάκτων ενδίκων μέσων.

Άρθρο 64 «Διαδικασία. Ένδικα μέσα»

(1) Το δικαστήριο διαβιβάζει στους διαδίκους την αίτηση παρεμβάσεως και αντίγραφα των συνημμένων σε αυτήν εγγράφων.

(2) Αφού ακούσει τον παρεμβαίνοντα και τους διαδίκους, το δικαστήριο αποφαινεται για το παραδεκτό, κατ' αρχήν, της παρεμβάσεως με αιτιολογημένη διάταξη.

(3) Η διάταξη αυτή δεν δύναται να προσβληθεί αυτοτελώς αλλά προσβάλλεται μόνον από κοινού με την απόφαση που εκδίδεται επί της ουσίας.

(4) Σε περίπτωση που γίνει δεκτή η έφεση η οποία ασκήθηκε κατά της διατάξεως με την οποία το δικαστήριο απέρριψε την αίτηση παρεμβάσεως ως απαράδεκτη, η εκδοθείσα επί της ουσίας απόφαση εξαφανίζεται αυτοδικαίως, η δε υπόθεση πρέπει να επανεκδικαστεί από το δικαστήριο ενώπιον του οποίου υποβλήθηκε η αίτηση παρεμβάσεως, από το στάδιο της συζήτησης επί του παραδεκτού, κατ' αρχήν, της εν λόγω αιτήσεως παρεμβάσεως.

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Το Tribunalul θεωρεί ότι είναι εφαρμοστέες οι διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1393/2007, της 13ης Νοεμβρίου 2007 περί επιδόσεως και κοινοποίησης στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων

σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») και κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) 1348/2000 του Συμβουλίου, κατά το οποίο «ο αιτών επιβαρύνεται με τυχόν έξοδα μετάφρασης πριν από τη διαβίβαση της πράξης, υπό την επιφύλαξη μεταγενέστερης απόφασης δικαστηρίου ή αρμόδιας αρχής περί καταλογισμού των εξόδων».

Λόγοι που ώθησαν το δικαστήριο να υποβάλει την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Δεδομένου ότι το υποβληθέν ερώτημα αφορά συγκεκριμένα την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 1393/2007 [παραλειπόμενα], ο οποίος έχει εφαρμογή στη διαφορά της κύριας δίκης υπό το πρίσμα των στοιχείων αλλοδαπότητας σχετικά με την ιθαγένεια και την κατοικία των παρεμβαίνοντων, βάσει του ότι κατά τη διάρκεια της δίκης εκφράστηκαν διαφορετικές απόψεις ως προς την προκαταβολή των εξόδων για την εκτέλεση της διαδικασίας κλητεύσεως («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»), που ασκούν επιρροή στην έκβαση της υποθέσεως, λαμβανομένων υπόψη των διαφορετικών ερμηνειών του ίδιου νομοθετήματος, και του γεγονότος ότι το ερώτημα αυτό έχει σημασία για την έκβαση της δίκης ενώπιον εθνικού δικαστηρίου του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου -λόγος για τον οποίο είναι υποχρεωτική η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ-, το Tribunalul κρίνει ότι υποχρεούται να υποβάλει στο ΔΕΕ αίτηση προδικαστικής αποφάσεως. [σελ. 4 του πρωτοτύπου].

Λόγος για τον οποίο η επίλυση της διαφοράς εξαρτάται από την απάντηση στο νομικό αυτό ερώτημα

Η έκβαση της διαφοράς εξαρτάται από την απάντηση στο εν λόγω νομικό ερώτημα, καθόσον, η άρνηση του ενδιαφερομένου να προκαταβάλει τα έξοδα μετάφρασης στη γαλλική γλώσσα των διαδικαστικών εγγράφων, τα οποία πρέπει υποχρεωτικώς να κοινοποιηθούν στους παρεμβαίνοντες, μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την παύση της δίκης λόγω αναστολής της διαδικασίας και να καταλήξει στο να στερηθούν οι διάδικοι [τη δυνατότητα να επιτύχουν την έκδοση αποφάσεως] επί της ουσίας ως προς τις έννομες σχέσεις μεταξύ τους, σε περίπτωση μη εκδίκασης των αιτήσεων εφέσεως.

Νομολογία ΔΕΕ

Το Tribunalul διεξήγαγε έρευνες και δεν εντόπισε νομολογία του ΔΕΕ σχετική με το θέμα αυτό· ιδίως δε όσον αφορά τις διατάξεις του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) 1393/2007 [παραλειπόμενα] εντοπίστηκαν τρεις υποθέσεις [παραλειπόμενα] (απόφαση ΔΕΕ της 28ης Απριλίου 2016, *Alta Realitat*, C-384/14, απόφαση ΔΕΕ της 16ης Σεπτεμβρίου 2015, *Alpha Bank Cyprus Ltd*, C-519/13, και απόφαση ΔΕΕ της 19ης Δεκεμβρίου 2012, *Aider*, C-325/11), στις οποίες διατυπώθηκαν ερμηνείες για ερωτήματα άλλα από τα επίμαχα.

Θέση του εθνικού δικαστηρίου

Το Tribunalul δεν συμεριζεται την άποψη που εξέφρασε ο εκκαλών/εναγόμενος, όσον αφορά το πρόσωπο το οποίο υποχρεούται να καταβάλει τα έξοδα μετάφρασης των κλητεύσεων στη γαλλική γλώσσα για τους σκοπούς της κοινοποίησεως, κατά την έννοια του κανονισμού 1393/2007.

Σύμφωνα με τον κανονισμό 1393/2007, ορίζονται σαφώς οι αυτόνομες έννοιες που σχετίζονται με το υπό ανάλυση ζήτημα δικαίου, ήτοι: υπηρεσία διαβίβασης, υπηρεσία παραλαβής, αιτών και παραλήπτης.

Όπως σαφώς προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1393/2007, η «υπηρεσία διαβίβασης» αποτελείται από τους δημόσιους λειτουργούς, αρχές ή άλλα πρόσωπα που είναι αρμόδια για τη διαβίβαση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων προς επίδοση σε [άλλο] κράτος μέλος, ή, με άλλα λόγια, πρόκειται για την εθνική αρχή -εν προκειμένω το Tribunalul Ilfov- η οποία αποστέλλει την κοινοποίηση/επίδοση.

Η «υπηρεσία παραλαβής» ορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 1393/2007 και περιλαμβάνει την ίδια κατηγορία προσώπων/αρχών που προσδιορίζονται στην παράγραφο 1, αλλά η οποία, αντιθέτως, παραλαμβάνει τις εν λόγω κοινοποιήσεις/επιδόσεις από την υπηρεσία διαβίβασης· πρόκειται δηλαδή για την εθνική αρχή που παραλαμβάνει την κοινοποίηση/επίδοση, η οποία είναι εν προκειμένω η υπηρεσία παραλαβής που ορίζεται μεταξύ των αρμόδιων γαλλικών αρχών/οργανισμών, βάσει της κατοικίας των παρεμβαίνόντων.

Όσον αφορά την έννοια του «αιτούντος», όπως προκύπτει από την ερμηνεία των διατάξεων του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1393/2007, αυτός δεν δύναται να είναι [παραλειπόμενα] το δικαστήριο (το οποίο είναι η υπηρεσία διαβίβασης).

Όπως προκύπτει από την ερμηνεία των διατάξεων του άρθρου 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 1393/2007, η υπηρεσία διαβίβασης στην οποία κατατίθεται η προς διαβίβαση πράξη επισημαίνει στον αιτούντα [σελ. 5 του πρωτοτύπου] ότι ο παραλήπτης μπορεί να αρνηθεί να παραλάβει την πράξη αν αυτή δεν έχει συνταχθεί σε μια από τις γλώσσες που ορίζει το άρθρο 8, νομοθέτημα που αποσαφηνίζει κατά τον τρόπο αυτόν τις έννοιες του αιτούντος και του παραλήπτη, αποκλείοντας σαφώς τις έννοιες αυτές από το πεδίο εφαρμογής των εννοιών της «υπηρεσίας διαβίβασης» και «υπηρεσίας παραλαβής».

Ως «αιτών» νοείται ο ασκών ένδικο βοήθημα ή ένδικο μέσο, ο οποίος έχει συμφέρον να λάβει χώρα κοινοποίηση βάσει του κανονισμού 1393/2007, με σκοπό τη διεξαγωγή και την ολοκλήρωση της ένδικης διαδικασίας, και ως «παραλήπτης» το πρόσωπο κατά του οποίου ασκείται ένδικο βοήθημα ή ένδικο μέσο και πρέπει να παρουσιαστεί σε δίκη και το οποίο προορίζεται να παραλάβει τις εν λόγω επιδόσεις· τόσο ο αιτών όσο και ο παραλήπτης είναι οι διάδικοι της ένδικης διαφοράς, ενώ δεν έχει την ιδιότητα αυτή το δικαστήριο το οποίο, όπως προαναφέρθηκε, είναι η υπηρεσία διαβίβασης ή παραλαβής.

Εν κατακλείδι, το Tribunalul εκτιμά ότι η έννοια του «αιτούντος», κατά τον κανονισμό 1393/2007, περιορίζεται στους ενδιαφερομένους στη διεξαγωγή και περάτωση της κατ' έφεση δίκης, συγκεκριμένα δε στην εκκαλούσα/ενάγουσα και στον εκκαλούντα/εναγόμενο, [παραλειπόμενα]: τα πρόσωπα αυτά είναι διάδικοι, άσκησαν έφεση κατά της απόφασης επί της ουσίας και [έκαστος εξ αυτών] ενδιαφέρεται, κατ' αρχήν, για το πέρας της κατ' έφεση δίκης και την έκδοση απόφασης επί της ουσίας στο πλαίσιο της ασκηθείσας εφέσεως.

[παραλειπόμενα] **04.02.2021**

[παραλειπόμενα]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ